

העובדים עבודה זרה מסיימים לקבל את ברכות השבעים פרים. **וְעַל דָּא בְּתִיב,**
 ועל זה כתוב בפסוק (מלאכי א) **אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם אָמַר יי' וְגו'** ואת עשו
 שנאתי ואשים את הריו שממה.

אָמַר לַיהוָה, הֲאֵל חַמִּינָא לִיהוּ לְעֵשׂוּ בְּשִׁלּוּהוּ, בְּמַלְכוֹ, אִמַּר
 לו רבי יוסי לרבי חייא הרי אנו רואים את עשו שהוא יושב בשלווה ובמלוכה
בְּכַרְיֶכֶן עֶלְאִין, וְשָׁלִיט עַל עֲלָמָא, והוא יושב בכרכים ועיירות עליונים
 וגדולים והוא שולט על העולם **וְאֵת אָמַר וְאֲשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה**
 וקשה שאיך הפסוק אומר ואשים את עריו שממה שהוא לשון עבר. **אָמַר לַיהוָה,**
בְּכָל אֶתֶר הַכִּי הוּא רבי חייא לרבי יוסי שבכל מקום שנזכר בדברי הנביאים
 לשון עבר כך הוא פירושו. **כִּיּוֹן דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא גָזַר גְּזֵרָה, וְשׂוּי**
הָהִיא גְּזֵרָה בְּפִתְקֵיהּ, שמכיון שגזר המלך הקדוש ברוך הוא איזה גזירה ושם
 את הגזירה בפתקי הדין שלו דהיינו במלכות (רמ"ק) **קָרָא אִסְהִיד בְּמָה**
דְּאֵתְעָבִיד הפסוק מעיד על הדבר שכך יעשה הגזירה. **וְעַל דָּא וְאֲשִׁים**
אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, הֲאֵל שׂוּיֵתִי בְּפִתְקָא דִּילִי ועל כן כתב הפסוק
 ואשים את עריו שממה דהיינו שכבר שמתי את הגזירה היא בפתק שלי ונחשב כאילו כבר
 נעשה הדבר. **וְכֵן כָּל אֵינּוֹן טָבָן דְּגָזַר עָלֵיהּוּ דִּישְׂרָאֵל,** וכך הוא
 כל אותן הטובות שגזר הקב"ה על עם ישראל כתוב בלשון עבר **דְּכַתִּיב,** שכתוב
 בפסוק (יחזקאל יז) **אֲנִי יי' דְּבִרְתִּי וְעֵשִׂיתִי** דהיינו מה שדברתי הרי הוא
 כאילו עשיתי.

יסביר מדוע כתוב בכל הקרבנות "זאת"

וְזֹאת תֹרַת הָאֲשֶׁם וְזֹאת תֹרַת הַמִּנְחָה וְזֹאת תֹרַת

זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְזֹאת תֹרַת הַחֹטָאת. (ויקרא ז) רַבִּי

יְצַחֵק אָמַר, הָא אֻקְמוּה אִי לְתַתָּא דָּא בְּכֻלָּא הטעם שכתוב

בכל הקרבנות זאת תורה הרי כבר ביארהו החברים שאם מפרשים אותו על לימוד התורה

למטה בעוה"ז התורה נחשבת במקום כל הקרבנות [מטו]. **אִי לְעֵילָא דָּא בְּכֻלָּא**

ואם מפרשים את הפסוק על המלכות שנמצאת למעלה והיא נקראת זאת וכן נקראת תורה

שבעל פה גם היא המלכות כל הספירות העליונות נכללות בה (מק"מ). **וְיִמָּאן**

דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא, נְטָלָא לְחֻלְקֵיהּ בְּכֻלָּא, ומי שעוסק

בתורה הקדושה נוטל את חלקו מהשפע שנשפע מכל העשר ספירות **וְאִתְאַחֵיד**

בְּכָל סִטְרֵין, והוא נאחו בכל הצדדים והקצוות **וְלֹא בְּעֵי לְקַרְבָּא**

קַרְבָּנָא עַל נַפְשֵׁיהּ, וְהָא אֶתְמַר והוא לא צריך להקריב קרבנות על

נפשו כי הוא מייחד ע"י עסקו בתורה יותר מכל מעשה הקרבנות [נ] (רמ"ק) והרי נתבאר

הענין.

אור הרשב"י

לפני מאלף עולות שעתידי שלמה בנך
להקריב לפני על גבי המזבח.

[נ] ומטעם זה פסק השו"ע בסימן קו סעיף ג'
מי שתורתו אומנתו, כגון רשב"י וחבריו,
מפסיק לק"ש, ולא לתפלה אבל אנו,
מפסיקים בין לק"ש בין לתפלה. וביאר
המשנ"ב בס"ק ו' כגון רשב"י – דהם לא היו
עוסקים כלל במלאכתם ואין מבטלין

[מט] כדאיתא במסכת מכות דף י' ע"א וא"ר
יהושע בן לוי מאי דכתיב שיר המעלות לדוד
שמחתי באומרים לי בית ה' נלך אמר דוד
לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע שמעתי בני
אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה ויבא
שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל
ושמחתי אמר לו הקב"ה כי טוב יום בהצריך
מאלף טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה

הלימוד היומי

הכהנים שמשמשים בכהונה גדולה ותופשי התורה אלו הלויים והרועים אלו גדולי העם

רְבִי יִצְחָק פֶּתַח, (ירמיה ב) הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אִיִּה יְיָ רַבִּי

יצחק פתח ואמר לפרש את הפסוק הכהנים שעליהם מוטל להורות את דרכי ה' לא

אמרו והזהירו את העם לומר איה ה' ולמה תעזבו אותו **וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה לֹא**

יִדְעוּנִי ותופשי התורה הם הסנהדרין שצריכים להכיר את גודל רוממותי **וְהָרוּעִים**

פָּשְׁעוּ בִּי והרועים שהם מלכי ישראל פשעו ומרדו בי (מצודות). ומפרש רבי יצחק

שמש"כ בפסוק **הַכֹּהֲנִים, אֵלֶיךָ פָּהֲנִים דְּמִשְׁמָשִׁין בְּכַהוֹנָה**

גְּדוֹלָה, אלו הכהנים שמשמשים בכהונה גדולה **וּמְקַרְבִּין מְלִין קְדִישִׁין**

לְאַתְרֵיהֶן, וּמֵיִתְדֵין יְחוּדָא כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חַזִּי

ומקריבים את הדברים הקדושים למקומם [נא] ועי"כ הם מייחדים את הייחודים של הספירות

כראוי. ומש"כ בפסוק **וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה מָאן אֵינֻן תוֹפְשֵׁי**

הַתּוֹרָה, וְכִי כִהְנִי לָאו תוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה נִינְהוּ שואל רבי יצחק

מי אלו תופשי התורה וכי הכהנים הם לא נקראים תופשי התורה. **אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ**

אֵינֻן לִינְאִי, דְּתַפְשֵׁי בְּכַנּוּרוֹת, דְּאַתְיִין מִסְטָרָא

דְּאוּרֵיִתָּא אלא אומר רבי יצחק שהכוונה ללויים שהם תופשי הכינורות שהם מגיעים

אור הרשב"י

מלימודם אפילו רגע אבל אנו שמפסיקין מד"ת למלאכתנו כ"ש שנפסיק לתפלה. בפסוק איה ה' כי הכח"ב רמוז באותיות א"ה (רמ"ק).

[נא] דהיינו לייחד את הכח"ב ולכן נאמר

הלימוד היומי

מִצַּד הַתּוֹרָה דְהֵיִינוּ מֵהַכִּינּוֹר שֶׁהוּא הַגְּבוּרָה (רמ"ק). **וְאֵתֵיּהִיבֵת מִסְטָרָא דְלָהוֹן אֲוֲרֵייתָא** ונתנה התורה מהצד שלהם שהוא בגבורה (מק"מ). **וְאֵינּוּן מִמָּנָן עַל שְׂבַחָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא**, והלויים ממונים על שירי התשבחות של המלך הקדוש שהוא ז"א **לִיְחֻדָּא לִיהּ יְחֻדָּא שְׁלִים כְּדָקָא יְאוּת** ליחדו עם המלכות בייחוד שלם כראוי. **וְהָרוּעִים פְּשְׁעוּ בִי. אֵלִין אֵינּוּן רַבְרַבֵי עַמָּא, דְאֵינּוּן רַעֲיִין לְעַמָּא, כְּרַעֲיָא דְמַדְבַּר עָאנִיָּה** ומש"כ בפסוק והרועים פשעו בי שהם גדולי העם

שהם רועים ומנהיגים את העם כרועה שמנהיג את צאנו.

בהקרבת הקרבן צריך שימצאו ג' בחינות כהנים לויים וישראלים

וְאֵלִין אֵינּוּן ג' דְרַגְיִין, דְבַעֲיָא לְאַשְׁתַּכְּחָא תְּדִיר עַל קַרְבְּנָא, ואלו הג' בחינות כהנים לויים וישראלים הכתובים בפסוק הם ג'

מדרגות שצריכים להמצא תדיר על הקרבן **לְאַשְׁתַּכְּחָא רַעֲוָא לְעֵילָא וְתַתָּא**, בכדי שימצא הרצון למעלה ולמטה דהיינו שהם כנגד החג"ת היונקים מספירות

חג"ת העליונות להשפיע לספירות חג"ת התחתונות **וְלְאַשְׁתַּכְּחָא בְּרַכָּאן בְּכֻלָּהוּ עֲלֵמִין** ושימצאו הברכות בכל העולמות. **כְּהֵנָּא מְקַרְב**

קַרְבְּנָא, וְאֵתְכֻוּן לִיְחֻדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא חַוִּי, כי כהן שמקריב קרבן צריך לכוון ולייחד את השם הקדוש כראוי **וְלְאַתְעָרָא סְטָרָא**

דִּילִיָּהּ ולעורר ולתקן את המקום שהוא מושרש דהיינו את קו ימין חח"ן (רמ"ק). **וְלִיּוֹאֵי אֵתְכֻוּנָן בְּשִׁיר, לְאַתְעָרָא סְטָרָא דְלָהוֹן**, והלויים